

NEGUKO GAU IZUGARRI BAT.

**Euskeldun seme leyala mendi andi baten galduta aurkituten
zala, gaba egiten geratu zan bertan koba zulo
baten, eta an gau ortan Erriari kantau eutsazan bertsuak.**

Neguko egun laburrian bein
Galdurik mendi artian,
Nai ez nebala aurkitu nintzan
Ichasuaren aurrian;
Ezkutau jatan Eguzkia ta
Nun nenguan ez nekian,
Gaba egiten geratu nintzan
Bertan ach zulo batian.

Illunen andiz gau erdiruntza
Ez nekusan lur sorua,
Begiak gora jaso nituzan
Eta ain gichi zerua;
Larritu nintzan nire Errian
Jarri etezan Linbua,
Edo gelditu neu ete nintzan
Begiatatik itsua.

Eta alanbere gorputzak nai lo
Baña ez espirituak,
Gogora etorri jazatalako
Neure erriko kontuak;
Ez neban uste iñoiz zirala
Achak aiñ errukitsuak,,
Zeintzuk lagundu eusten kantetan
Negarrez sentimentuak.

Bakar bakarra nintzan gizonik
Berba soñuak ugari,
Nire aotik urtetan zana
Achak erantzun bertati;
Nozik nozera goi arteraño
Lagunduagaz alkarri,
Kantau geuntsazan koplak samu-
Asaba zarren lur oni. (rrok)

Nun gorde ziñan egun ederra?
Nun ezkutau Eguzkia?
Nun desagertu zaree izarrak?
Nun ostendu Illargia?
Eta azkenez nun estaldu zu
Ni jayo nintzan Erria,
Zuri begira zorutzen zana
Lenago mundu gustia?

Nun dozu lengo argi ederra
Iñok ezlako gloria?
Ai ene! dana galdu zenduan
Zakustaz illun jarria!
Galdu zenduzan eskubidiak,
Galdu zenduan legia,
Galdu dozu ya berbetia ta
Asaba zarren ondria.

Gozotasunik iñun ez dakust,
 Dana dot garratzgarria,
 Gabau irago artian emen
 Nago estu ta llarria,
 Negu baltz onek izango aldau
 Ondoren uda-barria,
 Ikusi daidan neure Erria
 Barrero loraz jantzia.

O! neure Erri aukeratua
 Millaka errien artian,
 Doe askogaz jantzia zara
 Arima ta gorputzian,
 Adimentuan zur eta argia
 Bizi ta zailla danian,
 Alperkeriak ez dau lekurik
 Ez beintzat zure lurrian.

Geiso char batek baña zinduzan
 Iya anchiña zu artu,
 Urtiak asko juanagaitik
 Gachak aurrera jarraitu;
 Osatuko ete zorian bere
 Sarritan nozu bildurtu,
 Unetaraño sartu jatzula
 Gach ori neban sinistu.

Jira egizu Mundu-bolia
 Pozezko egunak erdué,
 Zatozé ari egun argiak
 Etortekuak bazaré,
 Nire begiak leusotu ziran
 Ezer ikusten ez dabé,
 Baldin aguro ez bazatoze
 Illa aurkituko nazue.

Erdue arin ez diralako
 Jausi ach eta mendiak,
 Ez dira agortu errekak; eta
 Ez mututu iturriak,
 Ain gichi olak eta errotak
 Isildu gabi ta arriak,
 Negu danetan jasoten dabez
 Tontorrek buru zuriak.

Zatozé bada isildu ziran
 Ontzen garaitz diadarrak,
 Ia aspaldian ez dira entzuten
 Gauchori ta saguzarrak,
 Ez dakit nora ezkutau ziran
 Ipurtargi ust zantarrak;
 Izarrak baño arruago len
 Emen argitzen ziranak.

Enel... Zerua izarratu jat,
 Agertu da Illargia,
 Ichas ederra isildu da ta
 Dirudi landa zelaya,
 Ipar aisia gozo mee dator
 Gaztelaratu egoia,
 Mundua giran ara badakar
 Nik gura neban garaia.

Oilarrak orra kukurrukuka
 Balira legez zoratu,
 Goizeko izarra inoz baño
 Argiago jat agertu;
 Orañ benetan egun ederra
 Datorkula dot sinistu,
 Illuntasunak iges-bidia
 Deriuat dabela artu.

Nere begiak argitu dira,
Poza sartu jat barrura,
Ez alda atzera bart lako gaurik
Ez etorriko Mundura;
Ordu aiñ larri eta illunai
Betiko agur eginda,
Ego bi baldin euki banituz
Igoko neban zerura.

Esagutzen dot denporak chandan
Char eta onak dirala,
Gure Munduak burpillak legez
Jira egiten dabela,
Gabak urrengo dakar eguna,
Neguak uda-barria,
Onek atzetik uda loretsu
Eder ta zoragarria.

Neure Erria icharon bada
Icharon egizu poza,
Jaunak Zeruan lur onarentzat
Gorderik daukan garaitza;
Jarraitu beti goiz eta arrats
Egñiaz zeure oitaitza,
Eleisacho bat begitan duten
Neri jat zure eskaratza.

Keiagaz nasi bertatik dakust
Gora doian erregua,
Zure biotza dagoalako
Fedian isikotua;
Gero zerutik inontz gozuaz
Zara zu bedeinkatua,
Orresegaitik nik deitu neutsun
¡O! Erri aukeratua!

Eunda ogeita zazpigarren da
Dabid-en Salmo artian,
Erri maitia kanta samur au
Gorde egizu biotzian,
Zure sinistu ta oiturentzat
Dator au bete betian,
Igarla Santu Erregiagaz
Kantauko deusut batian.

Doatsu dira gizon guztiak
Bizi diranak lurrian,
Jaungoikuaren bildur santu ta
Bere lege ta bidian;
¡O! zu justua zuk jango dozu
Neke ta lanen atzian,
Euren frutua bakian eta
Bedeinkaziño artian.

Zure emazte leyal garbi ta
Echian gorde zaliak,
Mats parra batek legez emongo
Ugari dituz umiak,
Oliboaren pipit ederrok
Mayan inguru jarriak,
Eukiko dozuz bedeinkaziñoz
Diralako etorriak.

Sion gañetik isuri beizuz
Jaunak zorientasunak,
Erabiliko dozuz goguan
Jerusalengo ondasunak,
Gozou egizuz bizi guztian
Eta ikusi lurrian,
Zure semien semiak eta
Baita Israel bakian.

FELIPE DE ARRESE Y BEITIA.